ECLI:LV:AT:2025:1216.16870003222.3.L

Lieta Nr. 16870003222, SKK-456/2025

Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2025. gada 16. decembrī

Senāts šādā sastāvā: senatores Irīna Jansone, Aija Branta, Sandra Kaija,

iepazinies ar apsūdzētā /Persona A/ aizstāves zvērinātas advokātes Ivetas Marķitānes kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2025. gada 4. jūnija spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. panta un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Apsūdzētā /Persona A/ aizstāve kasācijas sūdzībā norādījusi, ka apelācijas instances tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 564. panta ceturto daļu, jo /Persona A/ vainīgumu Krimināllikuma 20. panta trešajā daļā un 327. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā nav pamatojusi ar lietā esošajiem pierādījumiem. Nepiekrītot pirmās instances tiesas spriedumā veiktajam pierādījumu izvērtējumam, apelācijas instances tiesas augstāku ticamību nepamatoti piešķīrusi apsūdzētā /Persona B/ liecībām par to, ka tieši apsūdzētais ir norādījis /Persona B/ saistību rakstā par brīdināšanu par neizpaužamu ziņu izpaušanu norādīt nepareizu datumu.

Lietā nav pierādījumu tam, ka /Persona A/ būtu norādījis /Persona B/ saistību rakstā uzrakstīt datumu – 2022. gada 2. decembri.

Tiesa apsūdzētā darbībās nepamatoti konstatējusi Krimināllikuma 20. panta trešajā daļā un 327. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka: 1) /Persona A/ sazinājās ar /Persona B/ tikai pēc liecinieka /Persona C/ mutiska rīkojuma, nevis pēc paša iniciatīvas; 2) /Persona A/ nebija uzdots sagatavot atbildi Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam (turpmāk – KNAB); 3) apsūdzētais /Persona A/ sākotnēji nezināja, ka /Persona B/ personas lietā neatrodas saistību raksts.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa atzinusi, ka apsūdzētā /Persona A/ vainīgums Krimināllikuma 20. panta trešajā daļā un 327. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīts ārpus saprātīgām šaubām ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Pamatojoties uz apsūdzētā /Persona B/ liecībām, liecinieku /Persona D/, /Persona C/, /Persona E/, /Persona F/ liecībām, Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā pārbaudītajos operatīvās sarunas noklausīšanās rezultātā

iegūtajos audioierakstos un to atšifrējumos, apskates protokolā fiksēto, kā arī citiem lietā esošajiem pierādījumiem, apelācijas instances tiesa motivēti atzinusi par pierādītu, kaapsūdzētais /Persona A/, būdams valsts amatpersona, uzkūdīja /Persona B/ viltot dokumentu.

Apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi apsūdzētā /Persona B/ liecības par saistību raksta parakstīšanas apstākļiem, proti, ka tieši /Persona A/ deva viņam norādījumus saistību rakstā norādīt nepatiesu datumu – 2022. gada 2. decembri – un atzinusi tās par ticamām. Tiesa nav konstatējusi, ka /Persona B/ ir ieinteresēts apmelot /Persona A/. Tiesa ir izvērtējusi apsūdzētā /Persona B/ liecības par to, ka par saistību rakstā norādāmo 2022. gada 2. decembra datumu /Persona A/ paziņojis viņam, nosūtot ziņu mobilajā aplikācijā „WatsApp" vai īsziņu, kopsakarā arliecinieku /Persona D/, /Persona C/, /Persona E/, /Persona F/ liecībām un Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā pārbaudītajos operatīvās sarunas noklausīšanās rezultātā iegūtajos audioierakstos un to atšifrējumos fiksēto. Tiesa argumentēti secinājusi, ka: 1) saziņa par saistību raksta sastādīšanu un tajā norādāmo datumu starp apsūdzētajiem notikusi jau pirms lietā esošajām audioierakstos fiksētajām sarunām; 2) apsūdzētais /Persona A/ informējis savu padoto /Persona B/ par saistību raksta neesību /Persona B/ personas lietā, kā arī devis norādījumus sagatavot un iesniegt saistību rakstu ar atpakaļejošu datumu; 3) /Persona A/ devis /Persona B/ norādījumus par saistību raksta sagatavošanu, lai atbildētu uz KNAB 2022. gada 19. decembra pieprasījumu Nr. 1/6400, proti, aizsūtītu to KNAB; 4) /Persona A/ bija zināms, ka saistību rakstā jānorāda 2022. gada 2. decembris.

Tiesa apsūdzētā nodarījumā ir konstatējusi subjektīvo pusi, proti, /Persona A/ apzinājās, ka liek /Persona B/ sastādīt saistību rakstu un norādīt tajā nepareizu parakstīšanas datumu.

Senāts jau iepriekš ir norādījis, ka jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums, kas kasācijas kārtībā nav pārbaudāms. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kura izvērtēšana ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības (*Senāta 2013. gada 3. jūlija lēmums lietā Nr. SKK-333/2013, 15890002407, 2019. gada 27. decembra lēmuma lietā Nr. SKK- 433/2019, ECLI:LV:AT:2019:1227.11089238414.8.L, 9. punkts, 2024. gada 7. jūnija lēmuma lietā Nr. SKK-56/2024, ECLI:LV:AT:2024:0607.11518003918.4.L, 8. punkts*).

Senāts konstatē, ka kasācijas sūdzībā norādītie argumenti pēc būtības pauž neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, un ir vērsti uz to, lai panāktu tās nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajā un trešajā daļā noteikto.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.^{1} panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.^{1} panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Jansone A. Branta S. Kaija